

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.477/2014/5.szám

A Kúria a felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes elleni társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 25. napján kelt 1.M.593/2014/9. sorszámu ítélete ellen az alperes részéről benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.593/2014/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

I N D O K O L Á S :

A másodfokú társadalombiztosítási szerv a 2013. december 21. napján kelt 45/2-3234-2/2014. számú határozatával az alperes 2013. november 11. napján kelt elsőfokú határozatát - amelyben a felperes szolgálati járandóság összegének módosítása iránti kérelmét elutasította - helybenhagyta a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Khetv.) 5. § (2)-(3) bekezdése és 18.§ (2) bekezdése, valamint a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 18. § (1) bekezdés f) pontjára hivatkozással.

A munkaügyi bíróság helyt adva a felperes keresetének a társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására utasította. A bíróság rögzítette ítéletében, hogy a felperes részére a Honvédelmi

Minisztérium Pénzügyi Számító és Nyugdíjmegállapító Igazgatósága által megállapított és folyósított szolgálati nyugdíja 2012. január 1. napjától szolgálati járandósággént került továbbfolyósításra a személyi jövedelemadó mértékével csökkentett összegben a Khetv. 5. § (1)-(2) bekezdések rendelkezéseire figyelemmel. Az ítéleti érvelés szerint a társadalombiztosítási szervek határozatai anélkül döntöttek a felperest megillető szolgálati járandóság folyósításáról (csökkentett összegben), hogy figyelembe vették volna a felperes korkedvezményre jogosító idejének elismerésére irányuló kérelmét. Ezen mulasztás miatt a társadalombiztosítási szervek nem döntöttek a szolgálati járandóság teljes összegű folyósítása iránti felperesi kérelem felől. Rámutatott a bíróság arra, hogy a felperes kérelme nem a Khetv. 5. § (3) bekezdés a) és c) pontok szerinti szolgálati járandóság, hanem a már elismert korkedvezményes idő figyelembe vételével a teljes összegű szolgálati járandóság megállapítására irányult. Az ítéleti érvelés szerint a felülvizsgálni kért határozatok a felperes kérelmére vonatkozó döntést nem tartalmazzák, ezért azok nem jogszerűek.

A megismételt eljárásra a bíróság előírta az alperesnek, hogy a felperesi kérelemnek megfelelően arról hozzon határozatot, hogy a felperes jogosult-e korkedvezményen alapuló teljes összegű szolgálati járandóságra.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezése mellett „a jogszabályoknak megfelelő” határozat meghozatalát kérte a Khetv. 5. § (2)-(3) bekezdése megsértésére hivatkozva. Alperes álláspontja szerint a Khetv. 5. § (1)-(3) bekezdése, 18. § (2) bekezdése és a Tny. 18. § (1) bekezdés f) pontja rendelkezéseinek helyes értelmezése szerint a felperes részére 2012. január 1. napjától szolgálati nyugdíja szolgálati járandósággént került továbbfolyósításra a személyi jövedelemadó mértékével csökkentett összegben. A Khetv. a korkedvezményt nem határozza meg mentesülési okként, így a teljes összegben történő folyósításhoz figyelembe vehető lehetőségként sem. Alperes felülvizsgálati kérelmében részletezte annak indokait, hogy a felperes esetében a Tny. szerinti korkedvezményt miért nem lehetett figyelembe venni a szolgálati járandóság összegének megállapításakor. Alperes sérelmezte, hogy a bíróság a felperes szolgálati nyugdíját megállapító határozatot egyben korkedvezményes időt elismerő határozatnak is tekintette. Az alperes álláspontja szerint a közigazgatási eljárás során a vizsgálódás tárgyát kizárólag az képezte, hogy a felperes esetében van-e mentesülési ok, illetve a felperes a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte-e, függetlenül attól, hogy a felperes a szolgálati járandósága teljes összegű folyósítását milyen indokra alapítottan kérte. Az első -és a másodfokon eljáró közigazgatási szervek alperes kérelméről (teljes összegű szolgálati járandóság) döntött, az indokolásból megállapítható volt, hogy a felperes

kérelme teljesítésére jogszabályi lehetőség nem volt, hiszen a Khetv. 5. § (3) bekezdése szerinti mentesülési okok nem álltak fenn és a felperes a Tny. 18. § (1) bekezdés f) pontja szerinti reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt sem töltötte be. Az alperes hivatkozott arra, hogy ha a határozataiban esetlegesen „téves tárgyi megjelölés” is lenne az nem olyan súlyú, amely a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését kellene, hogy eredményezze.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak megalapozottságára hivatkozva. Álláspontja szerint az alperes nem vizsgálta érdemben azon kérelmét, mely szerint a karkedvezményes ideje beszámításánál kérte a szolgálati járandósága teljes összegű folyósítását. (Ket. 34-37. § rendelkezéseinek sérelme). Hivatkozott a felperes arra is, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében olyan állításokat fogalmazott meg, amelyeket sem a közigazgatási eljárás, sem a bírósági eljárás során nem adott elő, ily módon úgy tünteti fel határozatait, mintha azok a „felperesi kérelem elbírálását jelentették volna kimondatlanul is.”

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.

A felperes a társadalombiztosítási szervek határozatainak felülvizsgálatát arra alapítottnak kérte, hogy az eljáró hatóságok nem döntöttek a szolgálati járandóság teljes összegben való folyósításának lehetőségéről - az elismert hét év - karkedvezményre jogosító ideje alapján.

Az első -és a másodfokú hatóság a határozatait a Khetv. 5. § (1)-(2) bekezdése, 3. § a) és c) pontja, 18. § (2) bekezdése és a Tny. 18. § (1) bekezdése rendelkezéseire alapította. A határozatok indokolása szerint a felperes a hiánypótló felhívásban foglaltaknak nem tett eleget, ezért a Khetv. 59. § (3) bekezdés a) és c) pontjaiban írt feltételek fennállása nem volt megállapítható.

A Khetv. 5. § (1) bekezdése szerint 2012. január 1-jétől - a 3. § (2) bekezdés c) pontja szerinti eset kivételével - az 1955. évben, vagy azt követően született szolgálati nyugdíjban részesülő személynek a szolgálati nyugdíját a (2) és (3) bekezdés szerint számított és a 2012. januári nyugdíjemelés mértékével növelt összegben szolgálati járandósággént kell tovább folyósítani az 5. alcímben foglaltak figyelembevételével.

A Khetv. 5. § (2) bekezdése értelmében a szolgálati járandóság továbbfolyósított összegét a személyi jövedelemadó mértékével

csökkenteni kell, kivéve a (3) bekezdésben meghatározott eseteket.

A Khetv. 5. § (3) bekezdése taxatív felsorolja azokat az eseteket, amelyekben a szolgálati járandóság továbbfolyósított összege nem csökkenthető.

A Khetv. 5. §-a rendelkezései a korkedvezményre jogosító időt semmilyen formában nem említik és nem is említhetik, mivel a korkedvezményre jogosító idő a szolgálati járandóság körében (Khetv. 5. §) nem, csak a korhatár előtti ellátás körében (Khetv. 7. §) értékelhető, vehető figyelembe.

A Khetv. 18. §-a tartalmazza a korhatár előtti ellátás és a szolgálati járandóság esetében egyaránt a csökkentés nélküli teljes összegű öregségi nyugdíj továbbfolyósításának szabályait.

Az 1/2011 (V.9.) Kk. és a 2/2011 (V.9.) Kk. véleményekben a Kúria elvi élel mondta ki, hogy a közigazgatási perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja: a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. A Kúria rámutatott arra, hogy az ügy érdekéhez - általában a hatósági eljárásokban - nem csak az a szűk értelmében vett, korlátozottan értelmezett anyagi jogi kérdés tartozik, melyet az adott anyagi jogszabály az ügy tárgyává tesz, hanem az eljárásban érintettek, a jogaik és jogos érdekeik esetleges sérelme kapcsán ügyféllé vált személyek ezen anyagi jogi kérdésekhez való viszonya, azaz az ügyfelek ügy tárgyával összefüggő konkrét jogai és jogos érdekei, illetve ezek megállapítása, korlátozása, megvonása.

A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve vannak.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A felperes által megjelölt jogszabálysértés szabja meg a bíróság számára azokat a korlátokat, amelyek között a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálhatja. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata nem teljes körű, annak irányát a felperes által hivatkozott jogszabálysértés jelöli ki.

A felperes fellebbezési -és kereseti kérelmében nem azt kifogásolta, hogy az alperes nem alkalmazta a Khetv. 5. § (3) bekezdésében írt mentesülési okokat és ezáltal került sor a csökkentett összegű szolgálati járandóság továbbfolyósítására, hanem azt, hogy az alperes a korkedvezményre jogosító ideje figyelmen kívül hagyásával jogsértően mellőzte a teljes összegű szolgálati járandóság továbbfolyósítását.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 37. § (1) bekezdése szerint a kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel.

A felperes az elsőfokú közigazgatási határozat elleni fellebbezésében kifejtette, hogy a teljes összegű szolgálati járandóság továbbfolyósítása iránti kérelmét nem az egészségi állapota és nem az öregségi nyugdíjkorhatár elérésére (Khetv. 5. § (3) bekezdés a) és c) pont), hanem az elismert korkedvezményre jogosító idejére alapította. A felperes fellebbezése kérelmet tartalmazott a korkedvezményes idejének elismerése alapján a teljes összegű szolgálati járandóság folyósítására.

A munkaügyi bíróság helyes jogértelmezés eredményeként vonta le ítéletében azt a következtetést, hogy a másodfokú közigazgatási szerv lényeges eljárási szabálysértést (Ket. 37. § (1) bekezdés) követett el, amikor a felperes kérelmének figyelembe vétele nélkül hozta meg határozatát.

A Kúria nem osztotta az alperes álláspontját, mely szerint a közigazgatási eljárásban kizárólag azt kellett vizsgálni - függetlenül a felperes kérelmétől -, hogy a Khetv.-ben taxatív felsorolt (5. § (3) bekezdés) mentesülési okok valamelyike, a felperes esetében igazoltan fennáll-e vagy a felperes a reá irányadó öregségi nyugdíj korhatárt betöltötte-e. Alperes ezen érvelése a Ket. 37. § (1) bekezdésébe ütközik.

A társadalombiztosítási szervek határozatainak indokolásában nem elegendő a határozat alapjául szolgáló jogszabályok felsorolása, hanem az indokolásból ki kell tűnni - mindenki számára érthető módon - , hogy milyen tényeket állapított meg, hogy az elbírálás alá eső kérelem elutasításának, vagy a helyt adásának melyek a konkrét, egyedi esetekre vonatkoztatott indokai.

Az, hogy az első -és a másodfokú határozat a felperes korkedvezményre jogosító idejének figyelembe vételével kapcsolatos kérelméről nem döntött, a határozatok indokolása semmiféle megállapítást nem tartalmaz, olyan lényeges eljárási szabályszegés amely a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését eredményezi.

Mindezek alapján a munkaügyi bíróság a feltárt tényállásból helyes jogi következtetésre jutott, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a fenti indokolásbeli kiegészítéssel hatályában fenntartotta. (Pp. 275. § (3) bekezdés).

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége

megfizetésére a Kúria az alperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte.

A társadalombiztosítási perek tárgyi illeték -és költségmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illetékét a Tny. 81. § alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2015. március 9.

*Dr. Zanathy János sk. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin sk.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk. bíró*

A kiadmány hitelével:

írnok